

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De scholasticæ Theologiæ Vanitate, qua superioris
ætatis homines, doctrinam & religionem suam
tueba[n]tur, Liber, in locos communes digestus. Omnibus
ueræ ac solidæ pietatis studiosis in primis ...**

Sarcerius, Erasmus

Francoforti, 1541

VD16 S 1775

De Lege Natvrali.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29838

DE PECCATO IN SPIR. 46

hoc peccatum dicitur committi in spiritum sanctum, cui attribuitur bonitas.

Peccatum in spiritum sanctum nihil aliud est quam malitia, hoc est, quando uoluntas potest & sic resistere alicui malo, & tamen ex sola malitia illud eligit.

Quantum ad culpam attinet, peccatum in spiritum sanctum est fere semper, irremissibile.

Peccatum in spiritum sanctum dicitur irremissibile, quia non legitur remissum.

Peccatum in spiritum sanctum est, peccare ex electione mali, & tantum ex malitia, quæ est cum contemptu bonorum impediendum peccatum.

DE LEGE NATVRALI.

Naturalis cognitio Dei ante lapsum, aliqua fuit Dei notitia, sed non perfectissima, hoc est, talis, quod Deus creet, gubernet, et conseruet omnia.

Naturalis notitia Dei habet eandem efficaciam in cognoscendo deo et colendo, quam habuit ante lapsum. Lex naturalis est signum naturaliter habitum notificatum recte ratiocinationis diuine, uolentis creaturam rationalem ligam ad aliquid agendum, pro consecutione finis sui naturalis, que est felicitas humana, siue monastica, siue economica, siue politica.

Lex

DOCTRINA SCHOLAST.

Lex naturalis sic differt à diuina, quia hæc acquiritur per reuelationem. Lex uerò naturalis ex naturali lumine intellectus tantum.

Non omnia præcepta decalogi sunt legis naturalis, quia non omnia præcepta sunt principia practica ex terminis euidentiâ, aut conclusiones ex illis in consequentiâ necessaria illatæ.

Secundæ tabulæ præcepta tam affirmatiua quàm negatiua de lege naturæ sunt, non strictè, sed largè sumpta. Non strictè, quia eorum, quæ ibi præcepta sunt, aut prohibita, non sunt principia practica simpliciter necessaria, nec conclusiones simpliciter necessariae, sed sunt de lege naturæ, communiter accipiendo.

Ius naturale tripliciter dicitur: Communiter, proprie, & magis proprie. Et secundū hoc tripliciter definitur. Vno modo sic: ius naturale est, quod in Legge & Euangelio continetur. Sic definitur in principio Decreti. Sic habere cōcubinam, est contra ius naturale, quia est cōtra Legem & Euangelium. Reliquæ duæ definitiones nihil papistici habent.

Secundum morem naturales operationes, nec laudantur, nec uituperantur.

Lex naturalis potest mutari per legem diuinam & humanam.

Lex naturæ est obfuscata in hominibus, non quo ad omnia, sed quo ad multa.

Lex naturæ sic fuit aliquādo obfuscata apud
Ger-

DE LEGE NATVRALI. 46

Germanos, quōd homicidium non putarēne esse peccatum.

Quæ lex naturalis dicitur, quasi deriuata ex primis principijs eius, non habent uim coactiuam, per modum præcepti, nisi lege diuina uel humana sancita sunt.

DE LEGE DIUI

na in genere. *Intra 74. a.*

Lege Dei non damnatur naturalis imbecillitas, uidelicet concupiscentia.

Legi Dei satisfieri potest per nostra externa opera, item per conatum interiorem uoluntatis, etiamsi repugnet concupiscentia.

Homo postquam credit Euangelio, ita potest satisfacere legi Dei, ut suam ex operibus legis paratam iustitiam opponere queat diuinæ iræ pro peccatis.

Homines ante datam legem, lege nature fuerunt iustificati; patres lege Mosaica, noshodie Euangelicis legibus iustificamur.

Leges Dei consilia tantum sunt, pro perfectioribus data.

Lex uel saltem externè seruata, iustificat.

Lex non tota est abrogata ad iustitiam, sed tantum iudicialia & ceremonialia.

Caro legi Dei subdi potest.

F